

til at dække baade den aarlige Udgift og Forrentningen af det Statslaan, som det vil blive nødvendigt at optage. Derfor er det, Regeringen har maattet stille dette Forslag og villet knytte det til Forsvarslovene. Men der er ingen som helst Grund til at tro — saaledes som det blev formodet af ærede Talere i Gaar —, at der skulde være særlige Vanskeligheder forbundet med at gennemføre dette Forslag, og at Regeringen vil komme til at staa overfor et Dilemma, enten at maatte opgive sine foreslaaede Forsvarsforanstaltninger eller at maatte opgive Skattelovforslaget. Der er ingen som helst Grund til at antage dette. Skulde det ske, maatte det vel være fra det høje Landstings Side, men de ærede Medlemmer hernede, som ere i politisk Kontakt med Landstinget, have ikke rejst nogen principiel Indvending mod, at der bliver anvist særlige Midler til at dække de forøgede Forsvarsudgifter, og heller ikke mod den Maade, hvorpaa denne Dækning søges tilvejebragt. Man vil, føler jeg mig overbevist om, hverken fra Højres eller fra frikonservativ Side gøre den utilgivelige Fejl om igen, som skete i 1876, at lade nødvendige Forsvarsforanstaltninger strande paa Uenigheden om finansielle Forslag, og jeg har intet som helst set, der berettiger mig til at tvivle om, at den Del af Samfundet, som vil komme til at bære Byrden ved den foreslaaede Skatteforøgelse, ogsaa er villig til at bære denne Byrde. Jeg har ikke en Gang hørt Antydninger i modsat Retning.

Et andet Spørgsmaal, jeg ønsker at sige et Par Ord om, er det, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) berørte om Indskrænkning af Tjenestetiden. Han vil tilstræbe nogle Nedsættelser, navnlig ved Indskrænkning af Uddannelses-tiden. Jeg kan ikke andet end sige, at jeg meget vilde ønske, at det ærede Medlem vilde opgive disse Bestræbelser, thi der er ikke nogen god Sammenhæng i at forlange, at Hæren skal kæmpe i aaben Mark uden nogen som helst faste Støttepunkter under sin Kamp mod en i Uddannelse, Tal og Bevæbning overlegen Fjende, og saa samtidig kræve, at den i Forvejen svage Uddannelse, som vore Folk have, skal være endnu svagere. Der er ogsaa en anden Betragtning, som jeg tror her maa have en virkelig Vægt. Forsvars-kommissionen sad som bekendt i en lang Aarrække, og der er ingen Grund til at tro, at ikke de Medlemmer, der sad i Forsvars-kommissionen, og som jo til Dels ere de samme Medlemmer, som særlig følge

det ærede Medlem fra Ringkøbing herinde, i høj Grad have ønsket at komme til en alvorlig Nedsættelse af Tjenestetiden. Noget fandt de ogsaa i saa Henseende, men det, de fandt, er jo optaget i Rege-ringsforslaget; men udover det mente de ikke at kunne komme. Naar de da have ladet den Uddannelsestid, som findes i Regeringsforslaget, staa uantastet, saa føler jeg mig overbevist om, at det er, fordi disse Mænd, som have haft Sagen til grundig Overvejelse, og som sikkert ere gaaede ind i Forsvarskommissionen med et alvorligt Ønske om at kunne formindske de personelle Byrder saa meget som muligt, formindske Uddannelsestiden saa meget som muligt, have erkendt Umuligheden af en yderligere Indskrænkning gennem 6 Aars Undersøgelser af Forholdene. Jeg synes, dette maa have en ikke ringe Vægt.

Og dernæst vil jeg anføre endnu en Betragtning, nemlig den, at den Betydning vort Forsvarsvæsen skal have, skal det ikke mindst have derved, at det fremtræder som Udtryk for en alvorlig Villie hos det danske Folk til at værne sin Neutralitet. Men paa en Tid, hvor man i hele det øvrige Europa ikke ytrer noget i Retning af Formindskelse af Tjenestetiden, men hvor de Reformere, der ere fremme, altid gaa i Retning af Forøgelse af Tjeneste-tiden, hvad vi ville kunne se f. Eks. i vort Naboland Sverige, vil man ikke kunne forstaa, at der er Alvor i vore Forsvarsbestræbelser, naar man væsentlig nedsætter Uddannelsestiden for vore i Forvejen saa overordentlig svagt uddannede Tropper, Tropper, om hvilke man ved, at de, hvis det skal være Alvor, ville komme til at staa overfor Modstandere med en meget betydelig længere Uddannelsestid end den, vi allerede have.

Der er talt om den parlamentariske Ret eller Uret, med hvilken Ministeriet sidder. Jeg kunde have Lyst til at gøre nogle faa Bemærkninger om denne Sag, for jeg tror, den er Genstand for megen Misforstaaelse.

Omtrent hele det moderne Statsliv hviler jo paa parlamentarisk Grund. De Lande, hvor det ikke er Tilfældet, ere meget hurtigt talte, og det er at forudse, at de ved Udviklingens Magt tidligere eller senere ville svinge ind i de parlamentarisk regerede Landes Rækker. Der er med Rette rejst stærke Anker mod den parlamentariske Statsskik, og det er uhyre let at paapege de mange Skavanker, hvoraf den lider. Men det er umuligt at paapege